

CON ĐƯỜNG MANG TÊN
Ý CHÍ

"Từ đôi chân trần đến hành trình sỏi bước"

MỤC LỤC

04

THƯ NGỎ

06

LỜI MỞ ĐẦU

Những ngày diễn ngoài mưa
trước 2016

08

KM0 - CHIẾC ÁO BÙN

Những ngày diễn ngoài mưa
trước 2016

10

KM01 - NHÀ CHUNG

Nồi mì rau ngon nhất
2012-2016

12

KM03 - DÁM LÀM

Biến thử thách thành cơ hội ·
2016-2019

14

KM04 - ĐƯỜNG CỤT

Đoạn đường đẹp nhất ·
2020-2022

16

KM07 - CHẠY

Giọt mồ hôi · 2023-2025

18

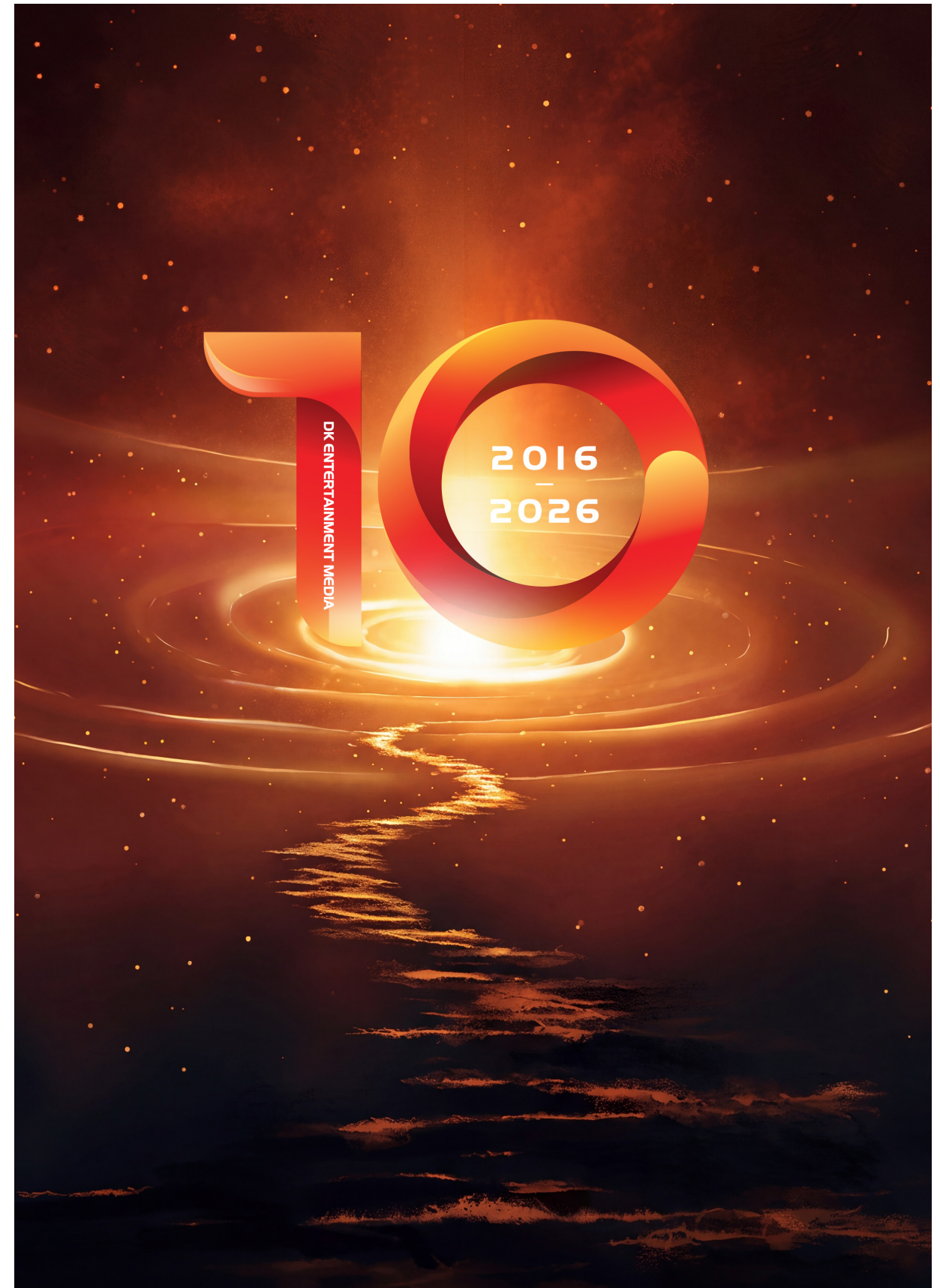
KM10 - TRẠM CẢM XÚC

Đoạn đường đẹp nhất
2020-2022

20

KẾT

Gửi chúng ta

Thư ngỏ

Lê Thái Bảo

Kính gửi: Quý khách hàng, đối tác và đại gia đình DK thân mến,

"Có bao giờ giữa guồng quay bận rộn của hiện tại, bạn vô tình nhìn lại và tự hỏi: Chính xác thì điều gì đã giữ chúng ta lại với nhau qua ngàn ấy thăng trầm của những năm tháng cũ?"

Nhìn lại chặng đường 10 năm đã đi qua, ký ức trong Tôi và có lẽ trong cả những Anh em đã đồng hành cùng DK như chỉ mới ngày hôm qua vậy. Ở đó, chỉ có vài con người trẻ tuổi với đôi chân trần và hành trang là một niềm tin ngây ngô nhưng mãnh liệt, và trăn trở làm sao để tạo ra một giá trị gì đó thực sự có ích cho khách hàng và cho chính đội ngũ của DK.

Chúng tôi đã cùng nhau thức trắng qua bao đêm dài, đã từng vấp ngã, đã từng hoang mang trước những ngã rẽ... nhưng chưa một phút giây nào chúng tôi buông tay nhau.

Mỗi một năm trôi qua là một tầng ký ức được lưu giữ. Chúng ta lớn lên không chỉ bằng những con số tăng trưởng trên giấy, mà còn lớn lên bằng mồ hôi, nước mắt, bằng nụ cười của sự tự hào, và quan trọng nhất là bằng sự tin tưởng của Quý vị – những người bạn, người đồng hành, người sát cánh với chúng tôi qua từng giai đoạn.

Hôm nay, khi thối nển mừng sinh nhật lần thứ 10, DK không chỉ nhìn về những thành tựu để tự hào, mà hơn hết, chúng tôi nhìn lại để biết ơn.

Cảm ơn **Quý khách hàng** đã kiên nhẫn dung thứ cho những thiếu sót thuở ban đầu và trao trọn niềm tin cho DK tiếp tục hoàn thiện mình.

Cảm ơn **Quý đối tác** đã luôn uy tín, kề vai sát cánh qua mọi thăng trầm của thị trường.

Và cảm ơn **những người đồng đội** – những người đã xem doanh nghiệp này như ngôi nhà thứ hai của chính mình.

Hành trình phía trước chắc chắn vẫn còn nhiều thử thách mới, nhưng chúng tôi tin rằng, chỉ cần ngọn lửa của sự tận tâm và tình nghĩa vẫn còn cháy sáng, chúng ta sẽ còn cùng nhau đi xa hơn về phía trước và lại cùng nhau viết nên những chương rực rỡ hơn thế nữa.

Một lần nữa, xin cúi đầu tri ân và chúc cho tất cả chúng ta sẽ luôn giữ vững nhiệt huyết ngày đầu ấy.

Trân trọng!

Tp. HCM, ngày 29 tháng 09 năm 2026

Lê Thái Bảo

Lê Thái Bảo

Founder & CEO DK Entertainment Media

LỜI MỞ ĐẦU

Trước khi bạn lật trang

Trước khi bạn đọc tiếp, tôi muốn kể vì sao cuốn sách có cái tên này.

Từ những ngày đầu khi những bước đi đầu tiên của hành trình này được in dấu, thứ mà Tôi mang theo chỉ có một đôi chân trần dám đi, một trái tim đầy nhiệt huyết và hơn hết là một ý chí đầy kiên định.

Cứ ngỡ con đường này rồi cũng sẽ ổn thôi, nhưng thật ra là vô vàn chông gai và đầy những biến cố, rất nhiều lần đôi vai ấy muốn buông xuống tất cả, đôi chân muốn ngồi bệt xuống vì không còn chút sức nào để đỡ nổi tấm thân gầy gò này nữa. Chính lúc đó, lý do mà tôi bắt đầu lại hiện rõ lên trong tâm trí hơn bao giờ hết nó bảo tôi rất nhiều lần mình “Không Bỏ Cuộc” và đó là điều đã giúp tôi vẫn kiên trì tiến về phía trước.

Còn chữ “Ý chí”, nói ra nghe to tát, nhưng với tôi nó đơn giản lắm. Là lúc kiệt sức đến mức muốn buông mà không buông. Là trời mưa mà không bước xuống sân khấu. Là hết tiền mà vẫn mang bụng đói đi tiếp. Là bị từ chối mà sáng mai vẫn đi gặp khách để trình bày ý tưởng. Tôi không nghĩ nhà DK giỏi hơn ai. Chúng tôi chỉ lì hơn một chút so với chính mình ngày hôm trước.

Giấy tờ ghi DK thành lập năm 2016. Nhưng hành trình của DK bắt đầu từ trước đó, từ hồi còn là một nhóm nhảy, ai kêu đâu là tới đó, không tiền, không quen ai, không ai biết tên. “Đôi chân trần” là vậy. Đó là đoạn khởi đầu mà sau này mỗi lần nhắc lại, lồng ngực tôi vẫn hùng hực như thuở ban đầu.

Nếu phải nói gọn mười năm trong một câu, thì đó là: Hành Trình Của Ý Chí.

Cách đọc cuốn sách này cũng đơn giản. Mỗi chương là một cột cây số, số trên cột là năm thứ mấy.

Cuối sách có một bức thư tay. Cái đó để dành gửi cho bạn.

Mười năm chưa phải là đích. DK mới tới cây số thứ mười thôi.

Mong rằng chúng ta sẽ còn bước cùng nhau trên những cung đường xa nữa.

Trân trọng!

Tp. HCM, ngày 29 tháng 09 năm 2026

DK ENTERTAINMENT MEDIA

CHIẾC Áo BÙN

Những ngày diễn ngoài mưa · trước 2016

Hồi đó chúng tôi là một nhóm nhảy. Không công ty, không văn phòng, không có gì hết. Ai kêu thì đi. Sân trường, bãi đất, hội chợ, đám cưới, khai trương. Có show là vui rồi, tiền bao nhiêu không quan trọng lắm.

Anh em tham gia nhóm nhảy toàn là học sinh, làm hồ, làm công nhân, có đứa thì đi giao hàng sống qua ngày, nghèo mà vui, không có tiền mà có gì là chia nhau hết.

Tôi nhớ nhất một đêm ở miền Tây - Đồng Tháp.

Chúng tôi đã chạy xe máy rất xa từ HCM xuống một xã nhỏ của thành phố.

Sân khấu là mấy tấm pallet kê trên bãi đất. Hai cái loa kéo. Dây điện bò dưới đất. Tụi tôi thay đồ sau tấm bạt, soi bằng đèn pin mini để trang điểm. Chiều hôm đó còn nắng đẹp, đứa nào cũng hí hửng và chờ đợi được diễn. Vừa lên nhạc được một chút thì mưa. Mưa lớn luôn. Khách chạy vô mái che tạm, ghế nhựa ngã lộn lốc. Đất chỗ đó gặp nước là thành bùn, dính nhớp nháp, đạp một bước là lún nửa đôi giày.

Tôi đứng trên sân khấu nhìn xuống, thấy dưới hiên vẫn còn vài khán giả ngồi đó, không về.

Chừng hai chục người. Có đứa trong nhóm quay qua tôi, vừa nhảy vừa nói: "Mưa rồi giờ sao Thầy?"

Tôi cười. Vậy là diễn tiếp.

Bài đó có đoạn phải nằm xuống sàn. Không ai bỏ. Tôi nằm xuống tấm pallet ướt nhẹp, nước mưa tạt vào mặt, bùn dính đầy người. Lúc đó tôi không nghĩ được gì hay ho hết. Chỉ nghĩ: có lẽ sau này khi nhớ về khoảnh khắc này, chắc sẽ là đoạn đáng nhớ và đáng để tự hào lắm, ít nhất chúng ta đã trọn vẹn với đam mê nghề.

Diễn xong, cả nhóm bùn từ đầu tới chân. Mấy người dưới hiên vỗ tay. Không lớn. Nhưng có lẽ đó là động lực rất lớn để anh em tôi tiếp tục cố gắng.

Tiền công đêm đó chia ra, mỗi đứa được chút xíu, không đủ mua cái áo mới, ăn hủ tiếu gõ là hết và coi như kết thúc một ngày diễn.

Về tới phòng trọ, tôi phơi cái áo diễn lên dây. Sáng ra nó khô cứng ngắc, bùn đóng thành mảng, đứng luôn cái dáng như người đang gờ tay. Tụi nhỏ kêu giặt đi. Tôi nói thôi, để vậy làm kỷ niệm.

Tối giờ vẫn chưa giặt.

Nhiều người hỏi tôi, hồi đó cực vậy sao không bỏ. Nói thật là tôi cũng không biết trả lời sao cho hay. Chắc tại thích. Thích cái cảm giác đứng trên sân khấu, dù sân khấu chỉ là mấy tấm gỗ. Thích lúc nhạc lên, cả nhóm vô đội hình, nhìn nhau một cái là hiểu. Và chắc tại lì. Người ta còn coi thì mình còn diễn.

Sau này làm lớn hơn, tôi gặp nhiều người giỏi hơn mình, có điều kiện hơn mình. Nhưng tôi vẫn tin một điều học được từ đêm mưa đó: cái giữ mình lại với nghề không phải là tài, mà là lúc khó, mình có chịu đứng lại hay không.

Cái áo đó theo tôi qua nhiều lần dọn nhà. Rồi cũng theo tôi qua năm tháng trong một tầng ký ức đẹp của thuở ban sơ.

Mà có nhà thì phải có bếp. Bếp của tụi tôi là cái bếp gas mini để trên thùng loa hự. Tối nào đi show về trễ, [Thằng sóc] với mấy đứa nấu nời mì. Mì gói, rau muống mua lúc chợ gần dọn, thêm hai quả trứng. Cả chục đứa ăn. Đông hơn thì thêm nước.

Bây giờ tôi đi ăn nhiều chỗ lắm rồi, nhà hàng, khách sạn, tiệc đủ kiểu. Nhưng hồi bữa nào nhớ nhất, tôi vẫn nói nời mì đó. Không phải vì đồ ăn ngon, mà vì lúc đó tụi tôi ngồi ăn ở chỗ của mình, không ai đuổi, không phải nhìn đồng hồ, và hơn hết lúc đó tình cảm thật vô giá.

Nhà

CHUNG

Nời mì rau ngon nhất (2012-2016)

Năm 2012, tụi tôi có nhà chung.

Nghe thì oai, chứ thật ra lúc đầu chỉ là một cái mặt bằng nhỏ, mái tôn, trưa nóng hầm hập. Tin nhắn gửi anh em chỉ có một câu: "Về đi, có chỗ tập rồi." Tối đó cả đám chạy tới, đứng trước cửa cười hoài. Trong đó chưa có gì hết. Nhưng chúng tôi biết từ nay chúng tôi đã có chỗ tập đàn hoàng, không còn bị đuổi khi hết giờ công viên, không còn sợ trời mưa nữa.

Trước đó tụi tôi toàn hẹn nhau ở quán cà phê, ở công viên, trên đường lộ khuya vắng xe, mượn chỗ người ta tập. Giờ có chỗ riêng, cảm giác như có nhà.

DÁM LÀM

Biến thử thách thành cơ hội (2016–2019)

Nói về khúc này phải kể về những ước muốn mà tôi đã rất lâu ấp ủ.

Cái thời non trẻ ấy, nhìn anh em theo mình qua từng cung đường nắng gió, nhiều khi phải đi xe Honda gần 200 km, lội mưa mỗi đêm tại các gánh hát lô tô, cà phê hát với nhau mà chỉ đủ ăn 1 bữa, áo thì thâm bạc cả màu, giày bung keo không mua nổi.

Lúc đó, tôi chỉ ước có cách nào để có thể phát triển cái nghề của mình, làm thế nào để tạo ra nhiều giá trị hơn nữa để có thể tạo được thu nhập tốt và chăm lo cho anh em, từ đó ước mơ thành lập một tổ chức chuyên nghiệp, bài bản được ươm mầm.

Năm 2016 – DK Entertainment Media chính thức đăng ký thành lập doanh nghiệp.

Có công ty rồi mới biết làm chủ nó khác. Trước đây đi diễn xong là xong, lấy tiền chia nhau. Giờ cuối tháng phải có tiền trả lương cho anh em. Phải đóng tiền mặt bằng. Phải lo thuế má. Tháng nào ít show là tôi mất ngủ. Có đêm anh em ngủ hết rồi, tôi ngồi với cái laptop, cộng tới cộng lui, thiếu chỗ này, hụt chỗ kia.

Tôi nhận ra mình phải học thêm một nghề. Nghề Dancer thì tôi biết. Còn nghề giữ cho cả công ty có cơm ăn, cái đó không ai dạy. Phải tự học, phải tự tìm cách.

Sau rất nhiều lần đi diễn ở nhiều sự kiện từ tỉnh xa đến các tụ điểm, rất may mắn vì có lần team được diễn cho 1 sự kiện ra mắt sản phẩm tại 1 khách sạn 5 sao tại HCM.

Thời đó, tổ chức sự kiện còn mới mẻ, chưa rầm rộ và nhiều công nghệ trình diễn, visual đẹp và art như bây giờ. Sau lần diễn đó, tôi tìm thấy một con đường vô cùng quan trọng để đưa cả team tiến về phía trước: đó là mình phải tổ chức sự kiện.

Từng kịch bản giấy được giữ lại sau mỗi lần diễn, tôi tìm tòi trên mạng, tự học, tìm mọi nguồn để đăng ký lớp học về tổ chức sự kiện, như thế nào là Concept, như thế nào là Idea, làm trang web và xây dựng thêm về Marketing - 1 môn mà tôi đã tìm mọi tài liệu để hiểu đó là gì và nhiều... nhiều thứ hơn nữa, tôi tìm các tiền bối đi trước để nhờ chỉ dạy và vừa đi diễn vừa chuẩn bị cho một dịch vụ mới, tôi chuẩn bị mọi thứ cho một bước tiến từ người diễn 1 tiết mục trở thành 1 tổ chức tổ chức sự kiện chuyên nghiệp đầy uy tín và sáng tạo.

Rồi cơ hội cũng đến, khách hàng đầu tiên cũng đã liên hệ và đặt vấn đề tham gia đấu thầu cho một sự kiện trọn gói, với tôi lúc đó trong lòng vô cùng hạnh phúc vì hiểu rằng cơ hội đã đến nhưng cũng biết rằng đây là một thử thách vô cùng lớn với chúng tôi vì tôi biết nghề này khó, mỗi sự kiện đều rất quan trọng và thứ quý nhất chính là uy tín và niềm tin mà khách hàng đã trao vào tay mình.

Cơ hội luôn đi kèm với thử thách. Quan trọng nhất là chúng tôi đã dám làm nó bằng tất cả tâm huyết, khát vọng và hơn hết là bằng một niềm tin bất diệt rằng mình làm được.

Sau này, cơ hội đến nhiều lần nữa. Lần nào tôi cũng nói “được”, dù trong bụng biết là chưa chắc. Rồi về cùng anh em tìm cách làm cho được. Tôi hay nói với anh em: cái sướng nhất của nghề này không phải là lúc khách gật đầu duyệt ý tưởng, mà là lúc mình đứng dưới khán đài, thấy cái mình nghĩ trong đầu hiện ra thật trên sân khấu. Cảm giác đó không có gì đổi được.

Đoạn
đường
đẹp
nhất
2020 - 2022

KMO4

ĐƯỜNG CỤT

Rồi dịch tới, tin nhắn hủy show tới liên tục. Một cái, hai cái, rồi trống trơn nguyên lịch.

Có đứa nói: "Kỳ này chắc nghỉ." Tôi không biết trả lời sao. Vì chính tôi cũng không biết nghỉ tới chừng nào.

Lúc đầu ai cũng nghĩ vài tuần là xong. Rồi một tháng, hai tháng, ba tháng. Không có show nào.

Tiền cạn dần. Mặt bằng vẫn phải trả. Tôi gọi điện thoại để an ủi và củng cố tinh thần anh em hàng ngày. Cũng có anh em xin nghỉ, đi làm việc khác để lo cho gia đình. Tôi không trách ai hết. Nghề này lúc đó không nuôi nổi ai. Tôi chỉ nói: khi nào khá lên, mình gặp lại.

Cũng có người ở lại. Không show, không thu nhập mấy, mà vẫn tới công ty thăm tôi khi được ra ngoài. Hỏi thì nói ở nhà buồn.

Chắc các bạn không lạ với câu nói "nơi nào có ý chí nơi đó có con đường". Cũng chính từ ý nghĩa đó, lại một lần nữa chúng tôi đã chọn không bỏ cuộc. Tôi gọi cho anh em và nói về một ý tưởng đang rộ lên trên các cộng đồng mạng, đó là làm Virtual event, một loại hình event thay thế trong đại dịch lúc đó.

Rất ấm áp khi nghe ở đầu dây bên kia trả lời rằng tụi em sẽ cùng làm 3 tại chỗ với anh và không ai về quê nghỉ dịch và sẽ cùng nhau tìm ra các giải pháp.

Lúc đó, dù chưa nghiên cứu ra liền, nhưng tôi biết chúng tôi đã không bỏ cuộc và chúng tôi lại một lần nữa làm

được. Rất biết ơn quý khách hàng đã sẵn sàng tin tưởng chúng tôi và trao cho DK cơ hội làm các sự kiện online, triển lãm 3D quy mô từ nhỏ đến lớn.

Vì sao chặng này tôi lại đặt tên gọi "Đoạn đường đẹp nhất?" Nét đẹp ở đây không chỉ là nét đẹp về những giá trị mà chúng tôi đã mang đến cho khách hàng, mà còn đẹp ở chính cái tình thân, đẹp ở sự sống chết cùng nhau của anh em, dù lúc đó dịch bệnh được coi là nguy hiểm đến cả sinh mạng.

Chia nhau từng miếng rau, thay nhau lo từng bữa thức ăn, làm và ngủ tại gầm bàn làm việc, đó thật sự là khoảnh khắc ký ức là nghề mà tôi thấy rất tự hào và thật sự vô cùng trân trọng những anh em đã gác lại tất cả và đồng hành cùng tôi vượt qua hết giai đoạn đó.

Chạy

Giọt mồ hôi (2023–2025)

Phải nói đây là chặng mà chúng tôi tăng tốc nhất, xây dựng đội ngũ, hệ thống và thực hiện thành công rất nhiều dự án tự hào.

Sau dịch, năm 2023 là một năm với nhiều khởi đầu mới.

Từ lâu tôi thật sự đã ấp ủ rằng DK sẽ có một văn phòng thật sự chín chu và chuyên nghiệp để làm việc, nghỉ ngơi vào mỗi trưa và phục vụ tốt nhất cho cảm hứng sáng tạo của anh em.

Sau nhiều năm tích góp, DK đã xây dựng được văn phòng chuyên nghiệp, chín chu, với từng phòng ban riêng được đầu tư không gian mở và xanh, với mong muốn rằng chúng ta sẽ tạo ra một môi trường làm việc ngày càng tốt và làm sao mang lại giá trị tốt nhất cho khách hàng.

Lần này tụi tôi làm khác. DK chia ra ba nhánh: Vũ đoàn lo phần biểu diễn, Event lo tổ chức và vận hành, Studio lo về kho đạo cụ, đào tạo lứa dancer trẻ và là nơi sản xuất các clip biểu diễn mới. Chúng tôi đã dành rất nhiều giờ để training đội ngũ, quay clip sản phẩm mới và sáng tạo liên tục các concept mới ấn tượng.

Mấy năm nay, tụi tôi làm được những show mà hồi đứng trên tấm pallet năm nào, tôi không dám mơ. Sân khấu lớn, khán giả đông, thiết bị xịn.

Nhưng nếu hỏi tôi nhớ gì nhất, thì không phải là ánh sáng hoành tráng hay sân khấu đẹp. Tôi nhớ tiếng chân anh em chạy trong hậu đài. Tiếng bộ đàm vang lên trong tâm thức hai chữ "Ready", tiếng vỗ tay của khán giả khi mỗi phần sự kiện được hoàn thành một cách chín chu và tâm huyết nhất.

Mỗi giờ chúng tôi lao động, mỗi giọt mồ hôi rơi xuống là một chặng đường nữa lại đi qua. Chúng tôi không chỉ đi qua một chặng đường mà còn đang từng bước kiến tạo nên hành trình rực rỡ của riêng mình.

Trạm

CẢM XÚC

Đồi mặt trời - 2026

Mười năm rồi. Từ mấy tấm pallet ở bãi đất, tới những hội trường mấy nghìn người. Từ gần chục đĩa ăn chung nồi mì, tới mấy chục anh em bây giờ. Từ ba phút trên sân khấu, tới lo trọn cả một đêm.

Năm nay, 2026, chúng tôi làm một đêm concert có bốn mươi nhạc công, ba mươi bốn người hát hợp xướng, hơn năm ngàn khán giả. Hết chương trình, tôi đứng cuối hội trường, nhìn khán giả vỗ

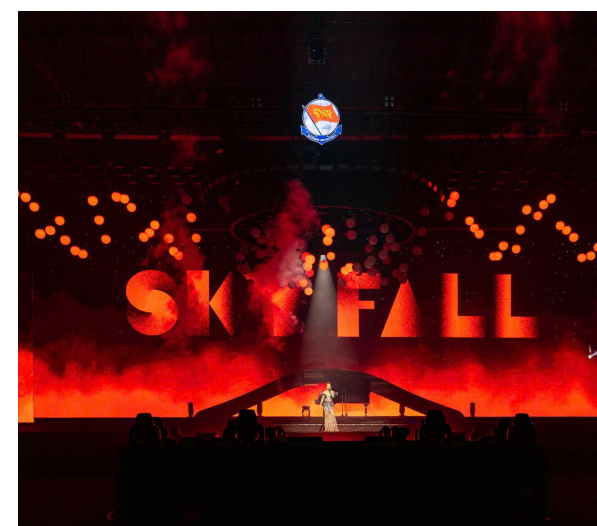
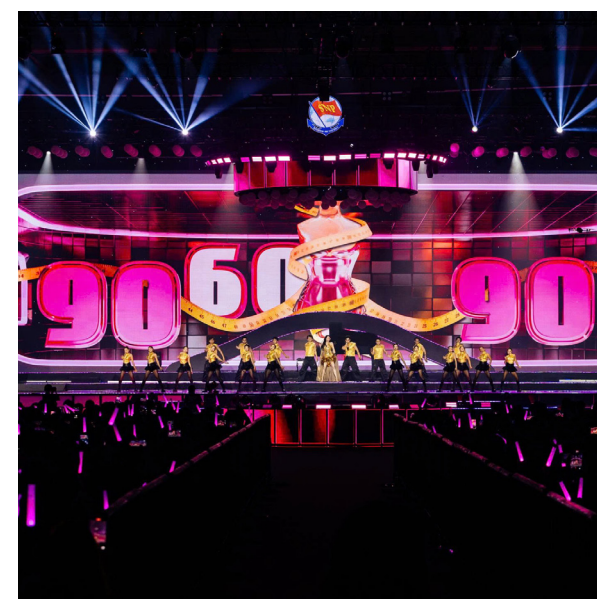
tay, thấy trong mắt khách hàng một sự hài lòng lớn hiện rõ. Tôi nghĩ tới những khán giả ngồi dưới mái hiên năm đó. Tự nhiên thấy chúng tôi đã đi xa thiệt.

Làm nghề mười năm, tôi rút ra được một điều: khán giả về nhà không nhớ đèn bao nhiêu cây, loa bao nhiêu thùng. Họ nhớ cảm giác, họ nhớ câu chuyện. Họ nhớ lúc mình là một phần của đêm đó. Và họ giữ cái cảm giác lâng lâng đó rất lâu sau sự kiện.

Chúng tôi gọi nó là Cảm xúc, Tương tác, Ký ức, Emotion, Interaction, Memory. Nghe thì như khẩu hiệu. Nhưng thật ra chúng tôi đã làm nó từ cái đêm mưa đầu tiên, chỉ là tới giờ mới biết gọi tên nó như thế nào.

Từng nụ cười, những giọt nước mắt cảm xúc của khán giả, sự hài lòng của khách hàng, sự tin tưởng qua từng chặng mà chúng ta cùng đi qua, như bình minh trên đồi mặt trời vào sáng sớm, rất đẹp, rất ấm áp, tất cả những điều ấy đã nuôi dưỡng nên những đôi chân không mỏi của từng người DK.

Tôi mong những anh em sau này, khi có duyên trở thành người DK, các bạn sẽ đọc tập san này và sẽ hiểu. Các em không cần phải diễn dưới mưa như chúng tôi. Chúng tôi cực là để các em sau này bớt cực. Nhưng các em cần biết vì sao mình không được bỏ cuộc, và hơn hết, khi các em gặp khó khăn, thứ giúp các em thành công là tài năng và đức độ, nhưng thứ giữ các em luôn bước về phía trước đó chính là ý chí.

Quả
CHÚNG TA

Lá thư gửi DK năm 2036

Gửi DK năm 2036,

Tôi không biết lúc đó các bạn đọc thư này, chúng ta đã đi được bao xa và làm được thêm những gì cũng như có đang hạnh phúc trên quãng đường đó không.

Tôi viết thư này năm thứ mười. Không phải để dặn dò gì lớn lao. Chỉ muốn kể các bạn nghe, chúng tôi bây giờ ra sao.

Chúng tôi đã cùng nhau đi đến km thứ 10 và đi xa hơn thế đối với riêng tôi. Trong hành trình ấy, tôi thật may mắn vì đã được nhìn các em từ những người trẻ, thậm chí rất trẻ, đã trưởng thành theo năm tháng, từ con nít đến lúc lập gia đình và cả đã làm bố, làm mẹ.

Tôi muốn các bạn ở lúc đó hãy luôn nhớ rằng, tất cả những gì chúng tôi đã trải qua, tất cả những gì chúng tôi đã làm được trong quá khứ được tôi luyện bằng vất vả, đạt được bằng cái tâm của người làm nghề và điều quan trọng nhất trong tất cả những thứ đó chính là sự tử tế, tử tế với niềm tin được trao, tử tế với công việc mình làm, tử tế với đồng đội và tử tế với chính bản thân mình.

Khi các bạn bắt đầu làm một việc gì đó với mục tiêu là tạo ra giá trị thay vì chỉ đơn giản là làm vì thích nó, anh tin chắc rằng các bạn sẽ luôn thành công và con đường của các bạn sẽ luôn rộng mở.

Thay vì nghĩ mình thích làm gì, hãy dành thời gian suy nghĩ xem mình làm gì để có thể tạo ra nhiều giá trị nhất có thể.

Hẹn gặp chúng ta ở chặng đường của tương lai.

Lúc đó lại một lần nữa chúng ta sẽ cùng nhau ôn lại kỷ niệm đẹp mà mình đã cùng nhau đi qua nhé.

*Lê Thái Bảo và anh em DK
Năm thứ mười*

Trâm Huỳnh

Gửi Trâm của 10 năm sau

Không biết bây giờ Bà Trâm đang ở đâu hen, không biết đã thực hiện được những mong ước của mình chưa? Lưng còn đau không? Và gia đình ổn hết hỉ? Vẫn làm nghề event (theo đam mê) hay đã rẽ hướng?

10 năm con số nghe có vẻ rất dài, nhưng nhanh lắm đó bà. Thời điểm tui viết những dòng này cũng đã tròn 10 năm kể từ khi Bà trở về Việt Nam từ UK, chính thức khép lại khoảng thời gian thanh xuân tươi đẹp nhất với nhiều sự ngây ngô và sức trẻ.

Mỗi giai đoạn 10 năm đối với tui đều mang ý nghĩa đặc biệt của nó. 10 năm thanh xuân, 10 năm trưởng thành và Trâm của 10 năm sau ời, tui hy vọng khi nhận được bức thư này Bà sẽ luôn giữ được sự tử tế của mình, công việc thuận lợi, gia đình, đồng đội vẫn đầy đủ và thương yêu nhau.

Bài học của 10 năm thanh xuân với tui là Sự tử tế. Còn 10 năm sau, Bà hãy chiêm nghiệm và cho tui bài học của riêng Bà nhé!

Luôn tử tế và hạnh phúc nha!

Nguyễn Thanh Liêm

Gửi tôi của năm 2036,

Nếu bạn đang đọc những dòng này, nghĩa là chúng ta đã đi qua thêm mười năm. Tôi không mong bạn có tất cả. Tôi chỉ mong bạn bình an, hạnh phúc và không hối tiếc về những gì mình đã sống.

Hãy nhớ người của năm 2026 — đã từng mệt mỏi, từng thất vọng, nhưng vẫn chọn bước tiếp.

Mười năm không ngắn. Cuộc đời cũng không dài.

Vì vậy, hãy sống thật sâu, yêu thật lòng và làm những điều khiến bạn tự hào.

Nếu hôm nay bạn có thể mỉm cười khi nhìn lại, thì tất cả những ngày tháng ấy đều xứng đáng.

Hẹn gặp lại, tôi của năm 2036. Mong rằng chúng ta đã sống một cuộc đời đáng sống.

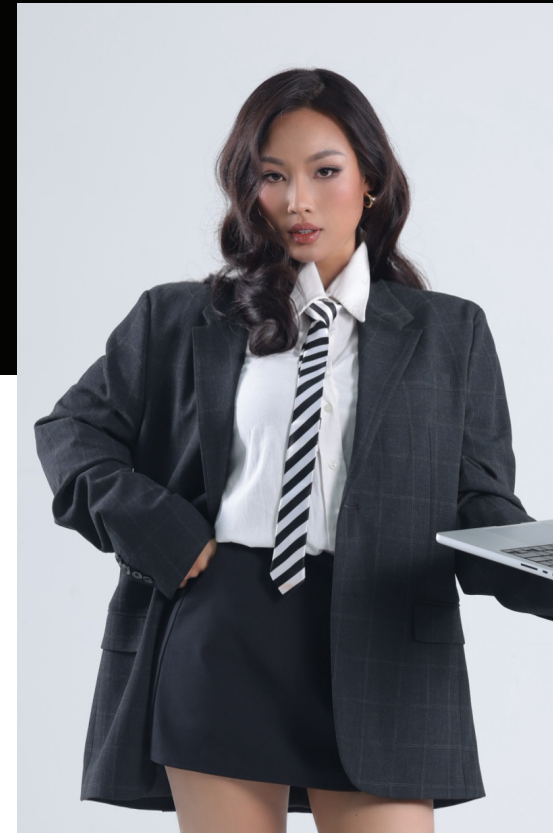
Nguyễn Minh Hoàng

Ai cũng có vai trò của mình. Hãy làm nó thật tốt, và làm nó theo cách của mình.

Huyền Văn

Cảm ơn bạn đã luôn hết mình vào mỗi việc mà bạn làm, hãy luôn giữ mãi năng lượng tích cực. Cảm ơn vì đã kiên trì bước tiếp để trở thành phiên bản hạnh phúc nhất mà chúng ta từng ao ước.

Nga Phan

Gửi Nga của 10 năm sau

Tôi không mong bạn phải thật thành công và trở thành một ai đó. Tôi chỉ mong bạn vẫn được tiếp tục công việc mình yêu, vẫn được đồng hành cùng những người anh em thân quý vẫn giữ được sự nhiệt huyết của những năm tháng tuổi trẻ dám làm và dám theo đuổi những điều khiến trái tim mình rung động. Và nếu lúc đó bạn đã có một cuộc sống rất khác...thì cũng đừng quên cảm ơn tôi của năm 2026 nhé.

Vì tôi lúc này vẫn cố gắng làm việc, cố gắng trưởng thành, và cố gắng hiểu chính mình hơn một chút mỗi ngày. Nếu 10 năm sau bạn có được những điều mà hôm nay tôi mong ước...hãy nhớ rằng chúng ta đã bắt đầu từ đây. Thương! từ tôi của năm 2026.

Ngân Nguyễn

Gửi Ngân của năm 2036,

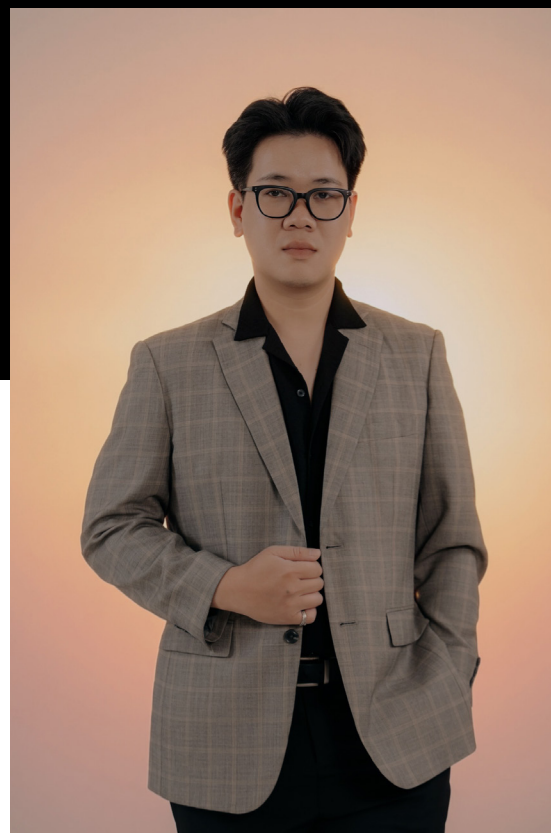
Không biết 10 năm nữa mình còn làm ngành sự kiện hay đã bước sang một hành trình khác.

Nhưng mình mong lúc đó, mình vẫn đang làm một công việc khiến mình thấy mình có giá trị, được tự do sáng tạo và tự hào khi nhìn lại những gì mình đã tạo ra.

Nếu đã thành công, hãy nhớ mình từng bắt đầu từ những ngày rất nhỏ, rất nhiều áp lực nhưng cũng rất nhiều đam mê.

Và nếu đã rẽ sang một con đường khác, mong rằng đó vẫn là con đường mình thật sự muốn đi.

Dù ở đâu, mong mình vẫn là Ngân dám làm, dám chọn và không quên điều mình từng yêu.

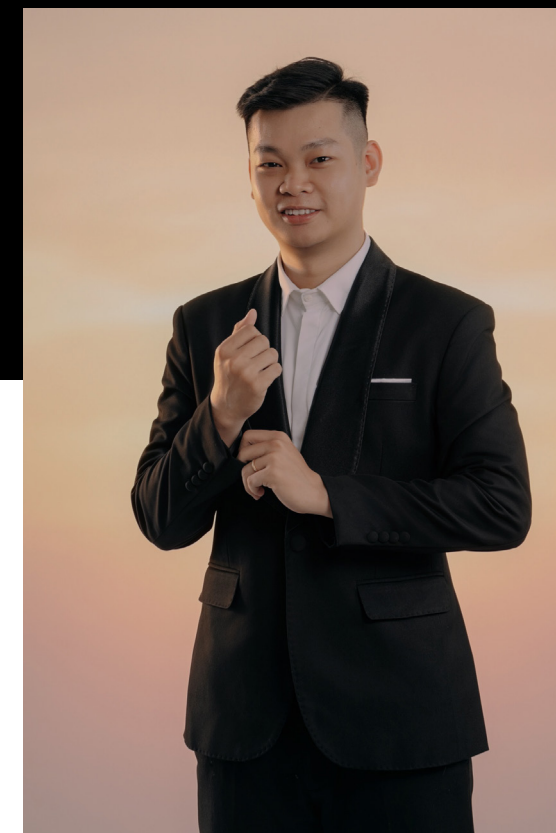
Nguyễn Trọng Nghi

Chào Nghi của 10 năm sau nhé! Hiện tại tớ đang đi trên con đường mà mình hằng mơ ước của 5 năm trước, nếu cậu vẫn giữ được ngọn lửa đam mê này thì hãy luôn như vậy nhé! Chúng ta rồi sẽ ổn và tốt lên mỗi ngày thôi mà! Cố lên nào!

Khôi Tô

Tôi hy vọng bạn đã sống một cuộc đời mà chính bạn cảm thấy tự hào. Có một công việc yêu thích, một cơ thể khỏe mạnh, một gia đình luôn bình an, những người thật lòng ở bên cạnh và đặt chân đến những nơi mình từng mơ.

Ngô Quang Lý

Gửi Lý 2036

Chào Lý sau 10 năm gặp lại hãy cập nhật lại những thứ sau nhé!!!

- Số dư hiện tại : *.***.***
 - Mối quan hệ hiện tại: **
 - Tình hình hiện tại: chế độ 3 - 0
 - Sức khỏe hiện tại: ổn định
 - Công việc hiện tại: 3D - QLSX
 - Mục tiêu hiện tại : có xe có nhà
- Cảm ơn vì đã không bỏ cuộc*

Hoàng Minh Văn

Gửi Minh của 10 năm sau,

Không biết cuộc sống đã đưa bạn đi xa đến mức nào rồi, chỉ hy vọng khi đọc lại những dòng này, bạn đang trong một phiên bản mà mình và bạn đều cảm thấy tự hào.

Mong bạn sẽ chạm được vào những ước mơ của tụi mình. Và nếu có bất cứ mơ ước nào phải thay đổi trên hành trình, mình mong đó vẫn là những điều khiến bạn cảm thấy hạnh phúc. Mong gia đình luôn bình an, những người bạn yêu thương vẫn luôn bên cạnh bạn, để có thể ngồi lại cùng nhau, ăn một bữa cơm, kể nhau nghe những câu chuyện,...

Nếu vẫn còn những điều dang dở thì cũng không sao. Hãy nhớ rằng hôm nay mình rất tin vào bạn, chỉ ít mình biết bạn đã làm những điều tốt nhất có thể rồi. Keep going, bro. Đừng từ bỏ chính mình!

Love you,
Me, Myself and I

Vy Vy (Vy Nhỏ)

Gửi bạn Vy của năm 2036,

Cảm ơn bạn vì đã không bỏ cuộc, vẫn luôn cố gắng trau dồi và học hỏi để hoàn thiện bản thân trên hành trình này.

10 năm trước, bạn là một cô bé ngây ngô bước vào nghề, luôn lạc quan và vui cười mỗi ngày. Hy vọng sau 10 năm, bạn đã trưởng thành hơn, tự tin hơn, hiểu nghề hơn và có một chỗ đứng trong lĩnh vực mình yêu thích.

Nhưng hơn hết, mong bạn vẫn luôn hạnh phúc, ấm áp và dễ thương; vẫn sẵn lòng sẻ chia những điều mình biết, trao đi giá trị và giúp đỡ những đàn em trên hành trình phía sau.

Chúc bản thân của 10 năm sau — đã đi được thật xa, nhưng vẫn là một Vy Vy thật tử tế và vui vẻ như ngày đầu.

Vân Anh

Gửi tôi của năm 2036,

Mong rằng bạn vẫn sống đúng với điều mình từng mong ước, vẫn khỏe mạnh và bình an.

Nếu cuộc sống đã khác xa những gì từng nghĩ, hãy nhớ rằng bạn đã cố gắng rất nhiều để đi đến hôm nay.

Cảm ơn bạn vì đã không bỏ cuộc. Mong bạn vẫn hạnh phúc và tự hào về chính mình.

Khải Lê (KDK1)

Mỗi khi nhìn lại, mong cậu sẽ mỉm cười tự hào vì thấy phiên bản quá khứ đã nỗ lực hết mình để có được ngày hôm nay. Hãy luôn hạnh phúc và tỏa sáng nhé!

Cảm ơn vì đã đi cùng nhau.

Cảm ơn vì đã đi CÙNG NHAU

EVENT & ENTERTAINMENT
NEW IDEAS - NEW STORIES

DK ENTERTAINMENT MEDIA

📍 CN1: 129 Đường D1, KDC Him Lam, P. Tân Hưng, Tp.HCM
CN2: C7, Đường số 38, P. An Khánh, Tp.HCM

☎ (+84) 909 163 800

dkentertainment.vn

